

[Lis Aaltonen]

lige sygehuse. Endvidere forhindrer forslagsstillerne effektivt, at borgerne opnår et frit valg mellem offentlig og privat hospitalsbehandling. For det fjerde forhindres det effektivt, at danskere, der ønsker at benytte sig af den første mulighed, nemlig behandling på et privat hospital, formenes adgang hertil inden for landets grænser. Konsekvensen heraf bliver, at de lader sig indlægge uden for landets grænser. Herved forbruges der ganske vist en anselig mængde fremmed valuta, men det tager forslagsstillerne vel ikke med i billedet?

Og endelig for det femte forhindres det effektivt, at udenlandske patienter, der ønsker at blive behandlet i Danmark, og som betaler herfor, bringer hårdt tiltrængt udenlandsk valuta her til landet. Hvad mon forslagsstillerne vil gøre ved det?

Jeg må ærlig talt sige, at jeg har svært ved at indse visdommen i det socialdemokratiske beslutningsforslag. Hvor vil man hen med denne urimelige forbudsfilosofi, med dette indgreb over for det frie initiativ? Oprettelse af private betalingshospitaller kan på ingen måde være til gene for de borgere, der enten ikke ønsker eller ikke har råd til at benytte dem.

I den forbindelse vil jeg gerne understrege, at adgangen til at oprette private hospitaller hverken kan eller skal benyttes til at retfærdiggøre en laden-stå-til-politik over for de offentlige hospitaller – tværtimod. Faktisk er det ikke regeringens hensigt at pumpe skatte kroner i de private hospitaller eller på anden måde støtte den private hospitalsdrift på de offentlige sygehuses bekostning.

Det er så afgjort hverken regeringens eller Det Konservative Folkepartis opfattelse, at borgere, der enten ikke ønsker eller ikke har økonomisk mulighed for at benytte private hospitaller, skal lades i stikken. Borgerne har ganske enkelt krav på en hurtig og effektiv behandling på de offentlige sygehuse. Men et forbud mod etablering og drift af private hospitaller vil ikke være til gavn for nogen og bidrager for den sags skyld heller ikke til at gøre ventelisterne kortere.

Her må jeg i parentes bemærke, at en vis konkurrence fra de private hospitaller måske kunne anspore de offentlige hospitaller til at tilrettelægge deres drift endnu mere rationelt, end de gør i forvejen. Som det turde være

fremgået af de her fremførte betragtninger, kan den konservative folketingsgruppe ikke støtte det foreliggende beslutningsforslag.

Erik Jakobsen (SF):

Socialistisk Folkeparti kan selvsagt støtte det socialdemokratiske forslag, eftersom vi selv flere gange har fremsat lignende forslag, senest i 1986.

Socialistisk Folkepartis overordnede sundhedspolitiske opfattelse bygger på den grundtanke, at sygdom hovedsagelig er et resultat af samspillet mellem mennesket og det omgivende miljø. Det er afgørende nødvendigt at betragte mennesket og de påvirkninger, det udsættes for, som en helhed, hvis en sundhedspolitisk indsats skal lykkes. En sådan indsats, der primært bygger på forebyggelse af sygdom, må nødvendigvis være en offentlig opgave.

SF satser derfor på at opretholde og udbygge det offentlige sundhedsvæsen. Samtidig vil vi bekæmpe ethvert tiltag, der nedbryder sundhedsvæsenets evne til at løse sine opgaver. Et velfungerende offentligt sundhedsvæsen er også den eneste garanti for, at alle grupper i samfundet uanset økonomisk formåen sikres lige adgang til alle behandlingsmuligheder, hvilket moralsk set er helt essentielt.

Af disse grunde er SF imod private betalingshospitaller, idet disse på alle punkter modarbejder en sådan politik. Hele ideen om sammenkædning mellem profit og sundhed er moralsk forkastelig og bygger på en forældet og forkert opfattelse af sygdom. Profitospitaller vil uvægerlig medføre uligheder i befolkningen og medvirke til nedbrydning af det offentlige sundhedsvæsen.

Fra borgerlig side er der fremført en del argumenter i forsvaret for betalingshospitallerne, de fleste nærmest i et forsøg på at forklejne problematikken. Det er således fremført, at det vil dreje sig om så få senge, at det ingen indflydelse vil kunne få på det offentlige sundhedsvæsen, hverken hvad angår økonomi eller planlægnings- og uddannelsesproblematikken. Dette taler stik imod erfaringerne fra udlandet. I Sverige er der således, siden man åbnede for betalingshospitaller, sket en ukontrolleret vækst.